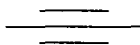

- Tálasi Istvánné (1992): Német nyelvkönyv 8. Szakosított általános iskola. Budapest.
- Weisberger, Bernhard/Böhm, Helga/Urbanek, Rüdiger (1993): Hallo, Peter – wir lernen Deutsch. Ein Sprachkurs für Kinder. Lehrbuch 1. Rheinbreitbach.
- Weisberger, Bernhard/Böhm, Helga/Urbanek, Rüdiger (1993): Hallo, Peter – wir lernen Deutsch. Ein Sprachkurs für Kinder. Lehrbuch 2. Rheinbreitbach.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Ammer, Reinhard (1994): Das Deutschlandbild in den Lehrwerken für Deutsch als Fremdsprache. In: Kast, B./Neuner, G. (Hrsg.) (1994): Fremdsprachenunterricht in Theorie und Praxis. Zur Analyse, Begutachtung und Entwicklung von Lehrwerken für den fremdsprachlichen Deutschunterricht. Berlin/München, 31-42.
- Földes Csaba (1995): Zum Deutschlandbild der DaF-Lehrwerke: Vond der Schönfärberei zum Frustexport? Ein Diskussionsbeitrag. In: Deutsch als Fremdsprache 1995/1, 43-45.
- Lippmann, Walther (1922): Public Opinion. New York. (Német fordítás: Die öffentliche Meinung. München, 1964.)
- Mádl Antal (1995): Deutsche Sprache und Germanistik in Ungarn zwischen Motivation und Gegenmotivation In: König, Ch. (Hrsg.): Germanistik in Mittel- und Osteuropa 1945-1992. Berlin/New York, 256-270.
- Paul, Rainer (1992): Bildungsplanung nach der Wende. Einige Bemerkungen zum ungarischen Nationallehrplan. In: Mádl, A./Gottschalk, H. W. (Hrsg.): Jagrbuch der ungarischen Germanistik 1992. Budapest/Bonn, 305-313.
- Piontek, Susanna (1994): Tabus in DaF-Lehrwerken oder die Vernachlässigung der Realität. In: Deutsch als Fremdsprache 1994/1, 51-52.
- Terestyéni Tamás (1996). Vizsgálat az idegennyelv-tudásról. In: Modern Nyelvtanítás 1996/3, 3-16.
- Wenzel Angelika (1978) Stereotype in gesprochener Sprache. Form. Vorkommen und Funktion in Dialogen. Heutiges Deutsch Reihe I: Linguistische Grundlagen Bd. 13, München.

KOLLÁR ANDREA

József Attila Tudományegyetem

Szeged

Bulinszky Marianna–Salacz Ágnes: I primi due passi Olasz I/A munkafüzet

1993-ban minden olasz szakos pedagógus örömmel vette kézbe a *Tanuljunk nyelveket!* sorozat olasz nyelvkönyvének megújult változatát. Ez a tankönyv már évtizedek óta állt a nyelvtanulók rendelkezésére, így szükségessé vált az átdolgozása. A munkát Szabó Győző professzor vállalta magára. A módosítások elsősorban az anyag lexikai részét érintették, új szövegek váltották fel a régieket, a szókincs közelített a beszélt nyelvhez, és az olvasmányok középpontjába egy olasz és egy magyar család itáliai vakációja került. A felfrissített könyv igen sikeres lett, egyre több középiskola kezdte el használni, azonban hamar kiderült, hogy a csak részben átformált nyelvtani gyakorlatok kevésbé felelnek meg a középiskolás korosztály tanítási követelményeinek. Így született meg Bulinszky Marianna és Salacz Ágnes tollából az *Olasz I/A munkafüzet*, mely 1999-ben a Nemzeti Tankönyvkiadó gondozásában jelent meg.

Ahogy a szerzők az előszóban is utalnak rá, a kötet kifejezetten iskolai használatra készült. Ez elsősorban azt jelenti, hogy a gyakorlatok lépésről lépésre vezetik a tanulót: a könnyebtől a

nehezebb, összetettebb problémák felé. A tankönyvi leckék szókincsét híven követő feladatok az új nyelvtani tudnivalókat dolgozzák fel, de természetesen lexikai gyakorlatokat is találunk. A különböző nyelvtani ismeretekhez több feladat is kapcsolódik, és rendszeresen találkozunk ismétlésekkel, visszautalásokkal, ami azért is fontos, mert a tankönyv ilyen jellegű megerősítést nem kínál. A nyelvtani problémák sokoldalú bemutatása jelentősen megkönnyíti a pedagógus munkáját, és a Sajdik Ferenc illusztrációihoz kapcsolódó, önálló mondatalkotást célzó feladatok szinte elfeledtetik a diákkal, hogy tulajdonképpen csak egy új igei formát gyakorol. Fontos törekvése a szerzőknek az, hogy a diákok metanyelvi ismereteit is bővítsék. Ehhez a csoporthoz tartoznak például a grammatikai ismérvekre építő kakukktojás-feladatok.

Manapság sok nyelvtanár a külföldi tankönyveket részesíti előnyben, és kerüli a magyar műhelyekben készült munkákat. Olaszországban természetesen széles a tankönyvkínálat, és a kiadók Magyarországra is eljuttatják termékeiket. Ha azonban közelebbről megvizsgáljuk ezeket a könyveket, észrevehetjük, hogy Itálián kívül nem mindig kecsesgetnek sikerrel. Sok könyv az Olaszországban élő vagy dolgozó nyelvtanulónak készült, így a feldolgozott témák nem lehetnek relevánsak itthoni környezetben. Az olasz szerzők egy nemzetközi közönséget vesznek számításba, éppen ezért a nyelvi jelenségek bemutatása az indoeurópai nyelvek sajátosságaihoz viszonyít. A külföldi könyvek tagadhatatlan erőnei mellett tehát tekintetbe kell vennünk ezeket a jellegzetességeket is.

Az *I primi due passi* igyekszik megfelelni a modern nyelvtanítás kívánalmainak, de nem mellőzi a hagyományos feladattípusokat sem, így a könyvben találunk kontrasztív mondatbemutatókat és fordítási gyakorlatokat is. Egy másik fontos törekvése a szerzőknek szintén dicséretes: a gyűjteményben helyet kaptak országismereti kérdések is.

A könyv hiányosságának érzem, hogy sokszor kontextusból kiemelt mondatokat szed csokorba. Így némileg vitatható például a folyamatos múlt idő gyakoroltatásához kapcsolódó feladatsor. Több helyen tekintetbe lehetett volna venni, hogy a középiskolások számára az olasz általában második nyelv, és a többségükben első nyelvként angolt tanuló diákoknak szükségük van bizonyos nyelvtani ismeretek súlyozottabb megjelenítésére. Minden leckében található kommunikációs feladatokat is, de ezek meglehetősen mechanikusak, csupán a tankönyvi szövegek tartalmára utalnak vissza. Kevés a párbeszéd, nem kapnak szerepet a beszélt nyelv legjellegzetesebb eszközei (gondoljunk csak a nyelv konatív és fatikus funkcióira).

Végül meg kell említeni, hogy a négy készség azonos mértékű fejlesztéséhez még hiányzik egy hangkazetta, mely a hallás utáni értést gyakoroltatná. Reméljük azonban, hogy az egyébként kiváló munkát végző szerzők vállalkoznak egy újabb füzet és egy hanganyag összeállítására, mely immár teljessé teheti a Nemzeti Tankönyvkiadó új olasz tankönyvsorozatát.

DR. DOMONKOS JÁNOS
Főváros Iskolaszanatórium
Budapest

Árpád-házi Boldog Kinga szentté avatása

A Magyarok Világszövetsége erdélyi tagozata faragott székelykaput ajándékozott erre az alkalomra. Szép, embernek és Istennek tetsző cselekedet volt a székelykapu, Székelyföld monumentális ajándéka, melyen át II. János Pál pápa bevonult a lengyelországi Ószandec (Stary Sacz) terére, 1999. jún. 16-án. 7 méter magas, 11 méter széles. Összeszerelésén székely ácsok 3 napig dolgoztak.